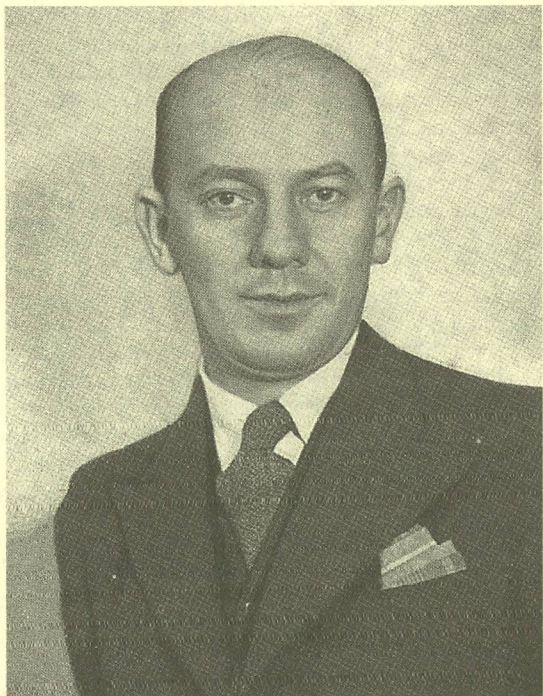

BOCKAERT, Amaat (Aalter 9 mei 1908 – Sijsele 4 februari 1980). Schoonzoon van Frans Daels.

Deed zijn humaniora aan het college van Eeklo (1920-1926). 'Meten' Bockaert kreeg er voeling met het Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond (AKVS) en richtte later in Knesselare een afdeling op. Daarna studeerde hij rechten aan de Katholieke Universiteit Leuven (1926-1928) en was hij gedurende het academiejaar 1928-1929 AKVS-gouwvoorzitter voor Oost-Vlaanderen. Tijdens een Franstalige anti-August Borms-betoging in

Amaat Bockkaert was voor de oorlog VNV-gewestleider, gemeenteraadslid in Gent en ondervoorzitter van de beheerraad van Volk en Staat. In de collaboratie speelde hij geen eersterangsrol. Nadien werd hij niettemin bij verstek ter dood veroordeeld. Hij leefde tot 1971 als banneling in Argentinië. (ADV N)

Leuven in december 1928, behoorde Bockkaert tot de tegenbetogers. Voor het scanderen van de slogan *A bas la Belgique*, en als voorbeeld voor de anderen werd hij door de rector met het consilium abeundi gesanctioneerd. Zijn wegzending veroorzaakte in de universiteitsstad heel wat onrust. Hij legde toen (samen met Willem Melis) examens af voor de middenjury.

In 1928-1929 deed Bockkaert zijn legerdienst. Daarna ging hij verder studeren aan de Gentse universiteit (1930-1932). Hij was preses van het **Algemeen Vlaamsch Hoogstudentenverbond** (1931-1932). Als student werkte hij samen met professor Daels en diens Sociale Actie.

In Gent trad Bockkaert ook in nauw contact met **Reimond Tollenaere** die hem als preses opvolgde. Hoewel de vriendschap tot op het einde intact bleef, was hij geen volgeling van Tollenaeres **Groot-Nederlands** radicalisme en van zijn nationaal-socialistische opvattingen.

Eenmaal afgestudeerd vestigde Bockkaert zich als advocaat aan de balie van Gent. In 1936 werd hij lid van het **Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV)**, en vanaf 1937 VNV-gewestleider. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 1938 werd hij als eerste Vlaams-nationaal gemeenteraadslid in Gent verkozen. In de gemeenteraad brak hij een lans voor samenwerking met alle katholieke Vlaamsgezinden

en rexisten. Aan Arbeidsorde en het IJzerbedevaartcomité verleende hij eveneens zijn medewerking. Met anderen trad Bockaert herhaaldelijk op als pro Deo advocaat van de taalgrensactivist Flor Grammens. Bij het oprichten van Uitgeverij Volk en Staat in 1937 werd Bockaert ondervoorzitter van de raad van beheer. Tevens zetelde hij (tot 1945) in de eerste raad van beheer van de Kredietbank.

Onder de bezetting speelde Bockaert geen eerste-rangsrol. Op 5 oktober 1940 (tot 1944) werd hij tot arrondissementscommissaris voor Gent-Eeklo benoemd. Bij de stichting van Nederland Eén! (begin 1943) was hij betrokken bij de leiding ervan.

Op het proces tegen *Volk en Staat* werd Bockaert bij verstek door de krijgsraad van Antwerpen op 11 december 1946 tot de doodstraf veroordeeld. Hij leefde meer dan drie jaar ondergedoken in Nederland en Vlaanderen. Via Spanje week hij in december 1948 naar Argentinië uit. Samen met zijn gezin woonde Bockaert er in Buenos Aires en Mar der Plata. In de laatste stad stichtte hij de boekhandel Erasmo. Na enkele malen strafvermindering gekregen te hebben, kwam Bockaert in 1971 definitief terug naar Vlaanderen en vestigde zich in Aalter. Op de achtergrond verleende hij steun aan de Volksunie.

WERKEN: Artikelen in *Den Uyl*; *Juristenblad*.

LITERATUUR: F. Baert, 'In memoriam Amaat Bockaert', in *Wij* (14 februari 1980); – 'Amaat Bockaert', in *Broederband*, jg. 16, nr. 3 (maart 1980), p. 12-13; – J. de Meester, 'In memoriam Amaat Bockaert', in *WT*, jg. 39, nr. 1 (1980), kol. 37-40; – L. Vos, *Bloei en ondergang van het AKVS*, II, 1982; – P.J. Verstraete, *Reimond Tollenaere: biografie*, 1996.

PIETER JAN VERSTRAETE